

1924 yılında Samanyolunun elips şeklinde olduğu, bu elipsin merkezinde de Güneşin bulunduğu iddia edildi. 1928 yılında bu düşünce de değerini kaybetti; samanyolunun helezon şeklinde olduğu, Güneşin merkezde değil, bu helezonlardan birinin üzerinde bulunduğu fikri hâkim oldu. Bu durumda içinde bulunduğumuz samanyolu, kâinatın merkezi durumuna giriyordu. Hakikaten bizim samanyolumuz kâinatın merkezinde midir? Yoksa bize mi öyle görünüyor? Bu hususu, kâinatın yaratılışını ve yaşını, Patlayan Atom Teorisi ve gittikçe itibardan düşmekte ve yerini Patlayan Atom Teorisine terk etmekte olan Relativite Teorisi ile açıklamak mümkündür.

RELATİVİTE Teorisine göre 10 milyar yıl evvel bütün kâinat bir noktada idi. Bir olay ile parçalandı. Parçalanan her parça birbirinden uzaklaşmağa başladı. Uzaklaşma olayını dördüncü boyut olan zamanı da kullanmak ve kâinatı küre şeklinde kabul etmek sûretiyle açıklıyoruz. Bu teoriye göre parçalanan ve birbirinden uzaklaşan her nokta kendini kâinatın merkezinde sanır.

Patlayan Atom Teorisine göre kâinat 10 milyar yıl önce karışık bir atom olarak düşünülmektedir. Bu atom patlamış ve kâinat meydana gelmiştir. Bu patlama anında her parça patlama noktasından muhtelif uzaklıklara fırlatılmıştır. Pek uzakta olanlar en büyük hızla seyretmekte olup, hızları genel olarak uzaklıkla doğru orantılıdır. Yukarıda ifade ettiğimiz samanyolu dışı Nebula'ların hızları bu teoriye tamamen uymaktadır. Uzaklaşma hızı saniyede 100.000 kilometre olan bir nebuladan üç misli uzakta bulunan başka bir nebulanın uzaklaşma hızı saniyede 300.000 kilometre olur.

Relativite Teorisi gösterişli olmasına rağmen yapılan rasatlar ikinci teoriyi doğrulamaya doğru gitmektedir. Henüz kat'i bir sonuca varılamamıştır.

Klasik rasatlar çıplak göz, dürbün ve teleskoplarla yapılıyor ve görünen ışınların haddü içinde kalıyordu. Bu günkü modern rasatlar Radyo-Astronomi ile yapılıyor ve görünmeyen ışınları içine alarak insana çok uzak mesafelere kadar nüfuz kabiliyetini veriyor. Son yıllarda füzelerin, peyklerin bir gayesi de kâinat hakkında daha esaslı bilgi almaktır. Bütün insanlık bu gün âyet-i kerime'nin: «Göklerin ve yerin yaratılışında, gece ile gündüzün birbiri ardınca geliş gidişinde akılları tam olanlar için âyetler "ibret verici deliller" vardır» sırrını çözmeğe uğraşmaktadır.

Ferman Dileği

— Fatih Sultan Mehmed Han'a —

Kılıçlarımız keskin, atlarımız kanatlı,
Kimimiz Aydın'lıdır, kimimiz Ulubat'lı.
Burçta bayrağımız var, kalpte imanımız var,
Ve bir can ile bizim, bir de cânânımız var.
Candan da geçeriz biz, cânândan da geçeriz;
İman ve bayrak için şehâdeti seçeriz.
Hak yolunda hazırız gazaya dizi dizi,
Kaldır mağrur başını, padişahım gör bizi.
Toplandık bir araya bin islâm diyarından;
Hep seni bekliyoruz, haydi kalk mezarından.

Kahpe Romalı yine toplandı bir araya,
İstanbul surlarını kurdu bugün Mora'ya.
Hilâller indirildi burçlarından Kırım'ın,
Niğbolu'dan gelmiyor nârâsı Yıldırım'ın.
Haber yok Türkistan'dan, haber yok

Kafkaslardan

Heyhat, baykuş sesleri yükseliyor hisardan.

İşte tutmağa bayrak, atmağa mızraklar var,
Rüzgârlarla yarışan binmeğe kısraklar var.
Takım takım ağalar, gâziler, yiğitler çok;
Önde Akşemseddin'le başımızda Fatih yok,
Dedirme pâdişâhım, bin haydi kıratına,
Ferman dilemekteyiz, işte geldik katına.
Susadık asırlardır, kanalım sefere biz,
Ferman buyur, koşalım zaferden zafere biz.
Hak yolunda hazırız gazâyâ dizi dizi,
Kaldır mağrur başını padişahım gör bizi.
Toplandık bir araya bin islâm diyarından;
Hep seni bekliyoruz, haydi kalk mezarından.

Mestan GÜNEL

Kayseri İmam-Hatip Okulu